

הנידון: בעיית יחסינו עם מצרים

בישיבה של "ועדת הקבע לעניינים ערביים" שנתכנסה ביום ו' ה- 28 בנובמבר סוכם שקיימות שלוש אפשרויות להתקשרות עם המצרים:

א. באמצעות פנייה לאמריקאנים על מנת שיפעילו לחץ על המצרים.
ב. פנייה לנגיב באמצעות השגריר המצרי בפריז.
ג. פנייה באמצעות עבד אר-רחמן צאדק.

הדעה הכללית היתה שאין טעם לשוב ולפנות לנגיב באמצעים ב' ו-ג מאחר שהפניות הקודמות לא זכו לתשובות. יתר על כן, מסתבר שנגיב אינו להוט כלל לקיים מגע רציני בשעה זו.

המשתתפים הסכימו כי הצעד המתאים ביותר הוא פנייה לארה"ב בה תורגש ההתחמקות של נגיב והבטחות השווא שלו מצד אחד לעומת מתינותנו אנו והענותנו שלא לעורר עתה בעיות העלולות להחמיר את מצב היחסים בין מצרים למעצמות המערב (למשל המעבר בסואץ). בפנייה זו נצטרך להוכיח לאמריקאנים כי נגיב מוליך אותם שולל. כן הוחלט שמר ריבון יתקשר עם צאדק וימסור לו באורח אישי כי האכזבה הולכת ומשתלטת על החוגים ה"פרו-מצריים" בישראל וכי הדבר עלול לעורר הדים קשים גם בדעת הקהל האמריקאנית.

כן סוכם שיש לפתוח בפעולה עיתונאית נגד נגיב שבאמצעותה נשתדל להפריך ולערער את התיאוריה שנגיב הוא כביכול איש היציבות של המזה"ת.

מכל מקום נראה כרצוי לנקוט עתה בקו נמרץ של עירעור האמון אשר המערב רוחש לנגיב.